

Старога
Гораду

Бібліятэка

У 525-ыя ўгодкі в.Альпень
Столінскага раёну

Альпенскі дыялектны слоўнік

ВЫКАЗВАЕМ ШЧЫРУЮ ПАДЗЯКУ

канд. філалагічных навук

ЕМЕЛЬЯНОВІЧ Веры Міхайлаўне,

*дацэнту кафедры гісторыі беларускай
мовы і дыялекталогіі*

*Брэсцкага дзяржаўнага ўніверсітэту імя А.Пушкіна,
за парады і дапамогу ў падрыхтоўцы
слоўніка да друку*

Берасьцейская гарадская Рада
ГА «Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны»
Берасьцейскае аддзяленне МГА «Гісторыка»

Іван ЛЯШКЕВІЧ

Альпенскі дыялектны слоўнік

Альпень-Берасьце
2004

ББК 81.411.3-5

Л99

**Б і б л і я т э к а
СТАРОГА ГОРАДУ**

Серыя 2. ПАЛЕСКІ КУФЭРАК, 1.

Заснавана ў 2004 годзе

ГА «Стары горад», Берасьцейскай гарадской Радай

ГА «Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны»

і Берасьцейскім аддзяленьнем МГА «Гісторыка»

Ляшкевіч І. Ул.

Л99 Альпенскі дыялектны слоўнік.— Альпень-Берасьце, 2004.— 36 с. — (*Бібліятэка Старога Гораду: Палескі куфэрак, 1*).

Гэты дыялектны слоўнік – спроба захавання моўных скарбаў народу, часцінкай якога з'яўляюцца і жыхары в. Альпень, што на Століншчыне. У ім змешчана каля 375 словаў. Будзе цікавы настаўнікам, вучням, краязнаўцам і ўсім, хто любіць і шануе роднае слова, свой край, сваю малую Радзіму.

© І. Ляшкевіч, 2004.

© «Бібліятэка Старога Гораду», 2004.

Альпенскі дыялектны слоўнік

Гэты слоўнік – першая спроба захавання моўных скарбаў народу, часцінкай якога з’яўляюцца і жыхары в. Альпень, што на Століншчыне. У яго ўвайшлі дыялектныя словы, якія, як правіла, значна альбо вельмі значна адрозніваюцца ад агульнапрынятых літаратурных. Не ўключаны ў слоўнік словы, якія ад беларускіх літаратурных адрозніваюцца вельмі мала. Напрыклад, не ўвайшлі ў слоўнік дзеясловы, неазначальная форма якіх у беларускай мове заканчваецца на *-ць*, а ў альпенскай гаворцы на *-ть*. Гэта словы тыпу *шукаць – шукать, рабіць – робіть, насіць – носіць* і г. д. Для альпенскай гаворкі характэрна оканне, а не аканне. Такія словы таксама ў слоўніку не прыводзяцца, таму што ў такім выпадку слоўнік быў бы вялікі памерам, але мала адрозніваўся б ад слоўніка літаратурнай беларускай мовы. Напрыклад, няма слоў тыпу *карова – корова, галава – голова* і т.п.

Дзеясловы пададзены ў неазначальнай форме, назоўнікі – у назоўным склоне адзіночнага ліку.

Усе словы ілюструюцца прыкладамі з мясцовай гаворкі.

Слоўнік складзены на базе картатэкі слоў, што сабралі вучні 7-9 класаў Альпенскай няпоўнай сярэдняй школы пад кіраўніцтвам настаўніка школы Івана Ляшкевіча.

Работа гэтая зроблена з мэтай адраджэння цікавасці да роднай мовы, з надзеяй, што яна будзе патрэбная настаўнікам, вучням, краязнаўцам і ўсім, хто любіць і шануе роднае слова, свой край, сваю малую Радзіму.

І. УЛ. ЛЯШКЕВІЧ

настаўнік Альпенскай БШ

Прынятыя скарачэнні:

абразл. – абразлівае
 выкл. — выклічнік
 груб. – грубае
 ж. – жаночы род
 займ. – займеннік
 зак. – закончанае трыванне
 зб. – зборны назоўнік
 зневаж. – зневажальнае
 лаянк. – лаянкавае
 м. – мужчынскі род
 мн. – множны лік
 н. – ніякі род
 незадав. – незадавальняльнае
 незак. – незакончанае трыванне
 пагард. – пагардлівае
 перан. – пераноснае значэнне
 прым. – прыметнік
 прыназ. – прыназоўнік
 прысл. – прыслоўе
 часц. – часціца
 экспр. – экспрэсіўнае

А

АЙСТРА ж. Астра. *Айстры разным цветом тьвітуть.*

АЛЁБРА часц. Так, але. *Алебра, ты праўду казаў.*

АЛЮХ м. Капут, канец. *Думаў, алох будзе тому сену, шчо день дождж.*

АЛЮШКІ АЛЮШ выкл. Вокліч, якім паганяюць кароў. *Алюшкі на пашу, рабка!*

АТ СОБЕ выкл. Ат сабе. *Бульба ат себе ў прошлом году ў мане была.*

Б

БАБА ж. 1. Старая жанчына, бабуля. *У Ольпэні самыя бабы.* 2. перан. Бязвольны мужчына. *Вон у ее худжэй бабы.*

БАБЗНО н., зневаж. Няўкладная, грубая жанчына. *Та рублянка гэ некэ бабзно нехорэмнэ.*

БАБКА ж. 1. Камякі з тоўчанай бульбы. *Тая бабка ўжэ ў ее околела на столе стоя.* 2. Бабка для кляпанья касы. *Е бабкі гострыя і плоскія.* 3. Грыб. *Я тых бабок грыбоў не знаю дайжэ.* 4. памянш. ад бабуля. *Ты не спіш, бабко?*

БА́БОЧКА ж. 1. Матылёк. *Нейкіх бабочок у хату налетело морэ.* 2. памянш. ад бабуля. *Вона бабочка така нека чыста, культурна.*

БАГУ́К м. Свіны страўнік, начынены мясам з прыправамі. *Я з'ела багука за тыжджэнь.*

БАЙСТРУ́К м. Незаконна народжаны. *Байструк – гэто не ганьба.*

БАЛА́ГАН м. Непарадак, шум, вэрхал. *Шо то за балаган дзеці ўстроілі там, ідзі глянь!*

БА́ЛО прысл. Бывала. *Колісь мы, балo, тожэ чоўплі дурніцу разну, а на дзецей тепэр крычымо.*

БАРАМЭ́Т м. Барометр. *Як твой барамэт, на погоду чы не?*

БАРА́МОК м. Бярэмак. *Кінь сена там корові барэмок.*

БАСТЫ́ДНЫ прым. Бессаромны. *Дзеці слухаюць, а вон ляпае абы шчо, бастыдны.*

БА́ХАТЬ зак. Спаць (у размове з дзецьмі). *Діма, ході бахаць ужэ.*

БОБ м. Фасоля. *Я бобу цэлы машок напахала.*

БОЛВАНЕ́ТЬ незак. Невыразна бачыцца. *А быў досвіток. І бачу я – шчо-то болванее, чы чоловек, чы худобіна?*

БОЎКУ́Н м. Драўляны звон для скаціны, каб адшукваць яе па гуку. *По корчах короў паслі з боўкунамі.*

БОЎТУ́Н м. Ненайграная яйка, што сапсавалася пры наседжванні. *Некі певэнь негодзяшчы ў мане, почці ўсе яйца боўтуны былі.*

БУЛЕ́КА ж. Няўмека. *Вона така булека!*

БУ́МКАЛО н. Дзіцячая гульня, груз на доўгай нітцы, якім ударалі па акну. *Хлопцы увэчары ходзяць да бумкала робяць.*

БЎРКАЛО н. 1. Адна з костачак у свінячай назе. *Седеў на пачэ да граў з буркалом.* 2. Варкатлівы чалавек. *Мой стары такэ буркало, такі надоедны.*

БЎРКІ зб. Від валёнак. *Я буркі подшыў рамэнем.*

БЎСЬКО м. Бусел. *Бусько прылетеў, на буська за-холодало.*

БЎСЯТЬ незак. Цалаваць (у размове з дзецьмі). *Дай побусяю Дімку, да пойдзе бахать хлопчык хорошы.*

БЭЗУГАВУ прысл. Бесперапынна. *Шчо ты мне бэзугаву тэ самэ тоўчыш?*

БЭЛЕНЬ ж. Вельмі горкая расліна, відаць, палын. *Сматана горка бы бэлень, не можна есці.*

БЭРДО н. Бёрда. Дзеці прышлі до мане, да бэрдо ім дала, воны старыну ў школу збірають.

В

ВАДРО н. Вядро. *З пустым вадром дарогу парайшла.*

ВАЖКІ прым. Цяжкі. *Некі важкі хлеб, мо сыры, ті шчо.*

ВАЛІДУЗНЫ прым. Надзвычай вялікі, велічэзны. *За Турскім е лесок такі, там быў лагер колісь, от там валідузные вужэ мы бачылі.*

ВАЛІЗНЫ прым. Вялізны. *Над ракой дубы валізные рослі, шчэ мо послі войны воны былі.*

ВАЛІКОННЕ н. Вялікдзень, Пасха. *Парад Валікон-нем яйца красяць.*

ВАЛІСКА ж. Чамадан. *Раньшэ валіскі звалі, а тепэр чумайдан.*

ВАРАШЧАКА ж. Верашчака. *Варашчаку з мукі робілі, зажарвалі салом, мясо крышылі, варылі ўсе.*

ВАРХОВО́Д м. Від рыбы. *Варховодоў ловілі да на жыўца хавалі ў банку з водою.*

ВАЎКА ж. Нарыў, загнаенне. У Юры Галаёвага ваўка ўжэ заговілас.

ВІД м. Твар. *Увэсь від у сажы, а вона, смехоўе цэлэ, у магазін прыбегла.*

ВІЛЬГО́ТА ж. Ільгота. У магазін прыйді, то ўсе кажуть, шо ім вільгота, да ніхто ў очараді не стоіть.

ВОЛО́КА ж. Валока, абора для лапцей. *Волокамі постолы к нозе крутілі.*

ВОЛО́ШНЯ МАЖА́ ж. Грань паміж суседнімі палямі, загонамі. *Волошня мажа пустовала, гэто граніца.*

ВОРОТІ́ЛО н. 1. Дэталё кроснаў. *На воротіло полотно намотвалі.* 2. Непаваротны, маларухомы чалавек. *Вон бы воротіло быў, але здорovy быў, ек конь.*

ВОРО́ЎКА ж. Вяроўка. Ольпенцоў дражняць іны раз машок-вороўка, бо так говорым.

ВОСТО́ЧНІК м. Чалавек з Усходняй Беларусі альбо з Расіі. *Послі войны восточнікоў багата было.*

ВОШО́Л м. 1. Гусіная вош. *Вошол на чловеку не держыцца, бегае, бегае, да ўтекае.* 2. зневаж. Нікчэмны чалавек. *Вон ек п'яны, то вошоламі ўсех бзывае, той Рысь.*

ВУ́ТВА ж. Качка. Семанковага Мішы вутвы ў Золотцы годуюцца, любота ім.

ВУЖЫ́ШЧЭ н. Кусок вяроўкі. *Дрова з воза россыпаліс, добрэ шчо вужышчэ некэ было с собою, да звежаў.*

ВЫДЕ́ЛВАЦА незак. Задавацца. *Не выделваецца нехай Коля, зразу хай поступіть.*

ВЫ́ДРА ж. перан. Непрыгожая, нехайная жанчына, дзяўчынка. *Ее дочка так нека вы́дра.*

ВЫКАБЭ́ЛЬВАЦЦА незак. Задавацца. *Выкабэ́льваецца, по-рускі гаворыць стараецца, да не ўмее.*

ВЫ́ЛІВОК м. 1. Яйка без шкарлупы. *Некотра кура ў нас выліўкі губіць.* 2. Вельмі слабы, хілы. *Слабы ее хлопэц, вылівок некі.*

ВЫ́СКОРОК м. Кавалачак смажанага сала. *Ек узяў выскорка, то не ўмочай.*

ВЫ́ХВОТЕНЬ м. Скавароднік з жытняга цеста для хлеба. *Зразу спаку выхвотня дetyам, а далей хлеб саджаю ўжэ.*

ВЫ́ШКІ зб. Гарышча. *Я багука на вышках хаваю, падвешваю да кроквы.*

ВЫ́ШЧАРКА ж. Той, хто скаліць, паказвае зубы. *От вышчарка, да зуба нема, да шчарбата. Закрый рота, а то нехорашэ.*

ВЭ́ДЛУХ прысл. У параўнанні. *Тепэр, вэдлук летошнёго, лето сухэе, сена можна зробіць.*

ВЭ́ЛК м. 1. Веласіпед. *На вэліку ў Рубэ́ль поеду до девэра.* 2. перан. Дурань. Расказваюць, што колісь жыў у вёсцы яўрэй з такім прозвішчам, і быў ён неразумны. Адсюль паходзіць гэтае слова. *Ото вэлік бажыць, утекайте, дety.*

ВЭ́РЧ м. Скрутак лазовай кары для пляцення лапцей. *Варчэ робілі на постолы.*

ВЭ́ТЛА ж. Від вярбы. *Вэтла лёгка колецца.*

Г

ГАВЭНДАТЬ *незак.* Гаварыць. *А шчо-то зайшла й не загавэндала!? Мо засерділас?*

ГАЛАС *м.* Акопнік лекавы. *Галас на нізох росте, его добрэ свіням, едять вэльма.*

ГАЛУШКІ *мн.* Клёцкі. *Я галушкі вэльма любіла, ек мала была.*

ГАЛЬКА *ж.* Начная сарочка. *Шчэ ў мане галька девоцкая лежыць.*

ГАМАТЬ *незак.* Есці (у размове з дзецьмі). *Гамай чучу, да валікі вырастеш.*

ГАМУЗОМ *прысл.* Усім разам, гурбай. *Шчодрэчнікі гамузом у хату ўваліліс.*

ГВОЗД *м.* Вялікі цвік. *Я гвоздом добрым жэрдіну прыбіў, не одорвэцца.*

ГВОЗДОК *м.* Цвік. *Гвоздок бы алюміневы, гнецца во ўсе бокі.*

ГЖЭЧНЫ *прым.* Спраўны, прыгожы, культурны. *От хлопчэня гжэчнэ да хорошэ.*

ГІДІЦЦА *Гідавацца.* *А малэ шчо, вонэ ж не гідіцца, за тэ паскудство да ў рот.*

ГІЧ *м.* Бацвінне. *Я кабану гіч з буракоў рву да даю.*

ГІЧ'Е *н.* Бацвінне. *У бураках гіч'е.*

ГШЭФТ *м.* Справа, адносіны. *Я з ім зарэз ніякого гішэфту не ваду.*

ГЛЁЧЫК *м.* Збан. *Шчарбаты глечык з молоком стоіть, вонэ кіслэ.*

ГНЕНУТЬ *зак., экспр.* Моцна ўдарыць. *От гнену зарэ, ек будеш бушовать.*

ГО́ДІ прысл. Хопіць, даволі. *Хлопцы, годі ўжэ бушавать!*

ГОЙНЁВАТЬ незак. Быць у стане цечкі (пра авечак, сабак). *Ек гойное сука, то собакі розорвать могуць.*

ГО́ЛКА ж. Іголка. *Голка была копейка, а тэпэр мо сто рублей.*

ГОЛОШЧО́К м. Зямля, замёрзлая без снегу. *На дворэ такі голошчок, а вон кажэ санымі ехатъ.*

ГОРА́ ж. Гарышча *У нас на горэ свет е.*

ГОРАЛЁ́Я ж., **З ГОРАЛЁ́Ю** **З** вялікім верхам. *Скопча насыпаў з горалею.*

ГОРПА́ ж. Свірэпа. *Горной заросло ўсе ў огороді, а вона ні шманае.*

ГОРЧА́К м. Драсён птушыны. *Вон бы пэрэц пакучы, той горчак.*

ГО́СТРЫ прым. Востры. *Нож гостры, не порэж пальца.*

ГО́ЦАТЬ незак. Моцна стукаць абцасамі. *От гоцала на васеллі, да ўпрыседы ўсе.*

ГРА ж. Гульня. *Гра не доваде до добра.*

ГРАБЁ́НКА ж. Прылада для збірання ягад. *Грабён-камі ягоднік нішчыцца.*

ГРУМЕ́ЧАТЬ незак. Грэбаваць. *Мо ты грумечаеш моім poradком?*

ГУЗЫ́Р-м. 1. Камель. *Дрова гузырамі ўпэрад ложать.*
2. Пухліна. *На лбу гузыр выскачыў, ек вальнуўса.*

ГУ́НУЦА экспр. Моцна ўдарыцца пры падзенні. *Падаў на лёду да ек гунуўса.*

ГУ́ТОРКА ж. Доўгая, пустая размова. *Вы по делу говорэте, а то завалі гуторку.*

ГЭБЭЛ м. Гэблік. *Гэбэл стружкамі забіваецца нешчо.*

ГЭНДЭЛЬ м. Сумніўная справа. *Это гэндэль абы-екі, не вер ему.*

ГЭСТКА ж. Дэталі кофты, сарочкі. *Гэстка – гэта напэраді, на грудях ушывалас устайка такая.*

Д

ДАЙЖЭ часц. Нават. *Вон чотэры класы кончыў, а дайжэ пісать не ўмее.*

ДЕВУЛЯ ж., зневаж. Дзяўчынка. *Така девуля, а вона плачэ баз матеры.*

ДЭВЭР м. Мужаў брат. *Учора девэр мой прыходіў, хочэ, шоб Міша з ім ехаў на вэсну.*

ДЭЖКА ж. Дзяжа. *Колісь дежка ў кажнай хаті была.*

ДЭЛО н. Справа. *Твое дело – языком ляпать абы-шчо.*

ДЭРАВО н. Дрэва. *За ўсю жысть не посадіў дэрава, шчытай, бас толку жыў.*

ДЕРАВЯНКА ж. Птарміка храшчаватая – расліна з цвёрдым сцяблом; другая мясцовая назва – “рэбрэй”. *Дэравянку косіш то косу ўладіш.*

ДЕРАВЯНЫ прым. Драўляны. *Дэравяна ложка рота не опекае, трэб купіць у Малгосіка.*

ДЕРАШОВАНЫ, ДЕРАШОВАТЫ прым. Масць жывёлаў, звычайна коней. *У Маркуцкаго конь тоўды быў некі дэрашованы, Чурык купіў яго потым.*

ДЭЎКА ж. Дзяўчына. *Дэвок у Ольпэні нема, а хлопцоў морэ.*

ДРАБІНА ж. Лесвіца. *Зробіў учора драбіну на вышкі, стара поламалас.*

ДРУК м. Кій, палка. *Змі друка короў пасті.*

ДУБ м. Лодка. *Нема ўжэ воды, то і дубы не трэба, погнілі во ўсех.*

ДУБЭЛЬТОВЫ прым. Дыхтоўны, вельмі добры. *Мого зятя дача ой дубэльтова, ой хороша!*

ДУПЛО н. 1. Пустата ў ствале дрэва. *Дятел у дупло полез.* 2. Адтуліна, дзірачка ў зубе. *У зубі, набіть, дупло ў мане естя.* 3. экспр. Ягадзіца. *Баба шо бочка, дупло будь здорой, а вон сам усе робіть.*

ДУСТ м. 1. Дробны парашок, пыл, попел. *Уцагэльні ў пачэ дуст тачкамі вывозяць.* 2. Ядавіты парашок для знішчэння насякомых. *Колісь дустом травілі жукоў каларацкіх.*

ДЬВЭРЫ мн. Дзверы. *Настеж открый дьвэры, хай дым выйде.*

ДЫХТ м. Дыктоўка, указ. *Вон усе по ее дыхту робіть, нема свого розуму.*

ДЭЙКА ж. Чутка. *Е дэйка, шо то вон у Ізраілі зарэз.*

ДЯННА ж. Дзядзькава жонка. *Моя дянна з Валяміч, валямічанка вона.*

Дж

ДЖУПЛАХА ДАТЬ Адлупцаваць. *От дам джуплаха, ек не послухаеш.*

ДЖЫГАНУТЬ зак. Уджаліць. *Пчола джыганула, да око ўсе закрылос.*

ДЖЫГУН м. Фарсун. *Шчэ малы, а ўжэ такі джыгун, у люстро, шчо деўка, зазірае.*

Е

ЁЖЫК м. Вожык. *Ежыка цыгане едыть, наліхо ім.*

ЕК часц. Як. *Ек бачыш, збегаў у магазін.*

ЕРУ́ГА ж. Яр, глыбокая яма. *От еругу вода выкот-
ловала, бач.*

ЁСКОЛІЦА незак. Займаць адзін аднаго, чапаць.
Деті, не есכולтеса, седете спокойно.

ЕТРÓЎКА ж. Братава жонка. *Моя етроўка молада,
а ўся сіва ўжэ.*

Ж

ЖА́БОР м. Забруджаная стаячая вада. *Ноч ногі ад
жабору часаў.*

ЖАЛЯ́СКО н. Прас. *Шчэ ў мане е жаляско, шчо
выголлем запраўлялі да палілі.*

ЖАХА́ЦЦА незак. Пужацца. *Нажахаласа ў той
аварыі, да ноч не спала.*

ЖЛУ́КТО н. 1. Выдзеўбаная з драўлянай калоды
пасудзіна для запарвання бялізны. *У жлукці одещу
золілі коліся, попал да вода гарача да ў жлукто да гэ о,
бач, так мылі.* 2. перан. Пра таго, хто многа п'е
спіртнога. *Набралосо жлукто, да лежыть ужэ.*

ЖОЛУПА́ТЬ незак. Прагна, паспешліва есці,
глытаць (звычайна пра птушак). *От вутвы жолупають
комбікорм!*

ЖÓРОСТЬ ж. Доўгая жэрдка, доўгі ствол дрэва без
галля. *От жорость, на граматвода добра.*

ЖУПАЊ м. Верхняе адзенне, паліто. *Раньшэ ўсе жупан казалі, это зарэ ўжэ паліто сталі казатъ.*

ЖЫД м. Яўрэй. *До войны ў Ольпэні жыдоў ой маса было! Немцы іх, небурак, усех уладілі.*

ЖЫЖА ж. Агонь (у размове з дзецьмі). *Не чапай жыжу, а то буде вава.*

ЖЭЎЛЕТЬ незак. Тлець. *Торф жэўлеў-жэўлеў ды й загорэўс-такі.*

З

ЗАЕДЬ ж. Гнус, машкара. *Утой год ад заеді худобадохла.*

ЗАКАЛЕЦ м. Сыры, недапечаны слой у хлебе каля ніжняй скарынкі. *Уее хлеб вечно з закальцэм, а вона маневучыць!*

ЗАЛОЇТЬ зак. Зашмальцаваць. *Рубашку залоіў, еле домьласа.*

ЗАПОЛ м. Прыпол, ніжні пярэдні край сукенкі, кашулі і пад. *Поўны запол грыбоў, бач, набрала, пока корову загнала.*

ЗАРЭЙДАЦЬ зак. Запэцкаць, вымазаць. *Неді штаны зарэйдаў у коломазь.*

ЗАСЕКТИ зак. Засякчы. *Трэб тепэр пеўня засекті, годі вон біўся.*

ЗАСТОРОНОК м. Месца для сена ў хляве. *Засторонок порожні зарэз, а васна далеко.*

ЗАТОЎКА ж. Унутранае сала. *Коліся затоўку скачвалі ў такіе бы рулеты да солілі.*

ЗЕЛЕНЕЦ м. Малы шчупак. *Ек збоўталі ту копанку, то зеленцэ радамі ішлі.*

ЗОЛІТЬ *зак.* Вымочваць адзенне ў адвары з попелу. *Зарэ мыла да стіральнага порошку не докупісса, то мо зноў золіть будом одужу, шчэ ж не забыліса.*

ЗЮЗЯ *ж.* Холад (у размове з дзецьмі). *Зюзя на дворэ, Пэтрык.*

І

ІДОЛ *м.* Ідал (часцей за ўсё выкарыстоўваецца як лаянкавае). *Ідзі спаць, ідол ты, шкоднік.*

ІМАЛЬ (ІМЭЛЬ) *ж.* Балотная расліна, добры корм жывёлё зімой. *Коб пойшоў да імалі нажаў, мо высохла б.*

ІМПАТ *м.* Нейкая сіла, дух. *Да гром ек ляснуў кала мане, то мане імпатом откінуло на землю, а корова, ек я очомаўся, лежала нежыва.*

ІРОД *м., лаянк.* Ірад. *От, ірод, от угрыз душу.*

К

КАГАЉО *н.* Род, племя. *У іхнём кагалі ўсе такіе, бы ты не знаеш – зімою снегу не дастанеш.*

КАКА *ж.* Штосьці бруднае, брыдкае (у размове з дзецьмі). *Не чапай, гэто кака, кінь тютю лепш.*

КАЛІТА *ж.* Палявая сумка. *Каліту леснік носіць, мо там еда ека, мо бумагі.*

КАЛЮГА *ж.* Лужына. *Унь малы ў калюгу ўпаў.*

КАПЛІЦА *ж.* Невялікі царкоўны будынак. *У нас была капліца пры Польшчы, туды ўніяты ходілі, а Саветы клуба з ёе зробілі, наліхо ім.*

КАПШУ́К м. Мачавы пухі́р у свіней. *Капиука м'ялі з попалом, да надоўвалі, да сушылі да дetyам забайка была. А то шчэ его мылі добрэ, да чыстым салом залівалі.*

КАРАЧУ́Н м. Клышаногі. *Карачун гэто нога об ногу терэ.*

КАРАЧУ́ХА жс. Клышаногая. *Гэля пошла, карачуха.*

КВА́РТА жс. Металічная пасудзіна з ручкай, з якой п'юць ваду, конаўка. *Кварту воды выпіў, а молоко пакінуў.*

КВАЧ м. Пэндзаль. *Быў квач да засох у красцы.*

КЕ́ПАЛО н. Дурная голова. *От кепало, по хлеб пошоў да сумку забыў.*

КІЛЁ н. Кілаграм. *Кілё цукру нема шчо бачыць, а гэто ж на месец.*

КІНОЎШЧЫК м. Кінамеханік. *Коліся Вася Пуп кіноўшчыком быў.*

КІРДУ́ПЭЛЬ м. Малы ростам, кволы чалавек. *Не чововек, а так, некi кiрдупэль, заморок.*

КЛЁ́Ц м. Вялікая, цяжкая груда гліны. *Бало, у цагэ-льні клёцы поповарнуў.*

КЛЕНДАТЫ прым. Клышаногі. *Колісь Віктёр клендаты быў.*

КО́ВАНІК м. Спецыяльна акаваны кіёк для пераходу праз лёд. *Я с коваником смело по Горыні іду, а так страшно, можэш проваліцца.*

КО́ЖА МЕ́ХОМ прысл. Неадкладна. *Тётка прыходіла, казала, шчоб ты кожа мехом тепэр прыйшла до іх.*

КО́ЖМАН м., экспр. Вялікі шчупак. *От кожмана поймаў у копанцы.*

→ **КОЖУ́ШОК** м. Шчупак. *Кожушок – смачна рыбіна.*

КО́ЛЕНШЧЫНА ж. Мадэпалам – від тканіны. *С коленичыны я старому нашыла сорочок, то шчэ й зарэз естя.*

КОЛЕСНІ́К м. Невялікі воз. *У Забарэззі колеснік сена накосіў.*

КОЛО́МАЗЬ ж. Каламазь, калёсная мазь з дзэгцю, смалы і солі. *Колісь до воза подвешвалі вадерцэ с коло-мазю да і возілі с собою.*

КОПА́НІЦА ж. Лопата. *Хрэн копала да копаніцу погнула.*

КОСТЕРЭ́ВА ж. Брыца, плашчуга. *Вэьма костерэ-вой бульба ў мане заростае, нема рады.*

КОЦУБА́ ж. Кавенька, кій для апоры пры хадзьбе. *Дед коцубою на курэй кінуў, то воны побеглі з огорода.*

КОШТОВА́ТЬ незак. Спрабаваць на моц яйкі. *Яйца вон умее вэьма коштовать, ек выбарэ моцака на Валіконне, то ўсем параб'е.*

КРАГЭ́ЛЬ м. Здаравяка. *Мой батько крагэль быў, шчэ й зарэз жыў бы мо, коб не ўбілі немцы.*

КРЭ́ЙДА ж. 1. Кавалак мелу, які ўжываецца да пісьма. *У школі крэйдою пішуть на дошцы.* 2. Мел для пабелкі. *У Горадку іныя раз крэйду продають, у грудках такіх.*

КУБЛО́ н. Гняздо. *Яйца забрала, а поклада оставіла ў кубле.*

КУЛЁ́ВІК м. Невялікі мяшок. *Забыласа ўзяць кулёвік.*

КУ́МАЛЕМ прысл. Вельмі хутка, кулём. *Хлопэц скучыў баз матеры да кумалем до ее, ек побачыў, шо пры-ехала.*

КУХА́ЙКА ж. Целагрэйка. *Колісь шэсть рублей кухайка стоіла.*

КУ́ХЛІК м. Невялікая конаўка. *Мамо, Діма кухліка розбіў. Ты набі его!*

КУ́ХОР м. Куфар, вялікая скрынка з векам для захоўвання тканіны, адзення, каштоўнасцяў. *Ек была эвакуацыя, то я кухра закопала парад хатою, а нехто ўсе выбраў, нагледеў.*

КУХЭ́РОК м. Невялікі куфар. *У кухэрку держала отдельно парапой.*

КУЧО́МКА ж. Зімовая шапка з аўчыны. *Тепэр кучомок нема з оўчыны, не шьют.*

Л

ЛАНТУ́Х м. 1. Рваная адзежына. *Не одевай того лантуха, кала хаты ў ём будеш.* 2. Неахайна апрануты чалавек. *Некі пошоў чоловек лантух, мо старэц некі.*

ЛАПУ́ЗА м. і ж. Няўклюда. *Утекай, лапуза, ты ўжэ і так побіў усю посуду.*

ЛЕ́ДЬВА прысл. Ледзь. *Ледьва прытеглас с села, ногі болять гэ.*

ЛЕКОТЭ́ТЬ незак. Трэсціся ад страху, марозу. *От лекотела я, ек побачыла, шчо немэц до нас заварнуў.*

ЛЕ́КТРА ж. Электрычнасць. *Лектра ў Ольпэні ўжэ мо годоў трыцэт е.*

ЛЕПЭ́ТА ж. Вадкая гразь. *На дворэ лепэта – не вылезі.*

ЛЕШЧО́ТКА ж. Шына для змацавання ў нерухомым стане. *Бусько ногу зламаў, а мы ее ў лешчоткі ўзелі, да зрослас!*

ЛЁЯ *ж.* Вялікі лапiк, што нашываецца на вопратку (на каленi, на сядзенне). *Я лею на колена з сукна прышыла.*

ЛЁХ *м.* Склеп, пограб. *У мане ў лёсі бульба помэрзла.*

ЛІГУМІН *м.* Ласунак. *Лігумін – гэта шчо-небудзь смачнэ.*

ЛІПЭЦ *м.* Ліпкі гной. *Гной такі ліпэц овэчы, не можна зорвать.*

ЛІСОПЭД *м.* Веласіпед. *У лісопэді нешто траічыть, да пропускае, ек едеш.*

ЛОБУЗ *м.* Гарбузовы ліст, наогул уся зялёная маса гарбуза. *Трэб начынаць лобуз стягвать да чыстіть бульбу.*

ЛОМЭЦ *м.* Пажаданне нядобрага, ад словаў “ламаць”, “ламота”, “ломка”. *Шчоб на тебэ ломэц напаў, ты ж выдумала ўсе.*

ЛУПАС *м.* Лупцоўка. *Ну, ольшанец, получиш ты ў мане тепэр лупаса.*

ЛУЧЧЭЙ *прысл.* Лепш. *У гостях добрэ, а ўдома луччэй.*

ЛЮСТРО *н.* Люстэрка. *Люстро стало некэ нечыстэ, мутнэ.*

ЛЯСТКА *ж.* Невялікая тонкая дошчачка. *Хлопцы з некiх лясток собе мечэ поробілі да бегают по вуліцы, галёкають.*

М

МА́ГЕР НА МАГЕР *Насіць набок шапку. Вон зроду ходіть шапку на магер.*

МАГЛЁВАТЬ *незак.* Штукарыць, рабіць што-небудзь паволі і якасна. *Ек вона градку маглюе, то мане блёвась вэрне, так корпаецца.*

МАДЬВЁДЬ *м.* Мядзведзь. *Мой дед казаў, што ў нашом лесі мадзьведі былі.*

МАЙКА ПОРЭ Больш-менш добра. *У тебэ майка порэ бульба, а ў мане горох некі самы.*

МАКОТРА *ж.* 1. Від ганчарнага посуду. 3 Городной прывазлі горшкі, макотры. 2. абразл. Галава. *Ну ў тебэ й макотра, ніяка шапка не лезе.*

МАЛЁЎШЧЫК *м.* Каляровы аловак. *Нашчо тобе краскі, малёўшчыкамі нарысуй.*

МАТУСЯ *ж.* Хросная маці. *Моя матуся ў Лісовічах жывэ.*

МАХАЙ МАХАЛОМ Пішы прапала. *Цыганцы позычыла, то махай махалом.*

МАЧУХА *ж.* Мачыха. *Я пры мачусі годовалас.*

МАШОК *м.* Мяшок. *Коліся ўзела машок цукру, да шчэ тягнецца.*

МІРЭЦ *м.* Мярцвяк, нябожчык. *Я до іх у хату, а там мірэц на покуці лежыць, а я ж не знала.*

МІШУГІН *м.* Дурань. Расказваюць, што жыў колісь нейкі дурнаваты чалавек у вёсцы па прозвішчы Мішугін, адсюль паходжанне гэтага слова. *Утекай, мішугін, унь людзі смаюцца, а ты скачэш.*

МЛІНЁЦ *м.* Блін. *Я ў ніделю заўсёды млінцэ паку.*

МОГЛІЦА *ж.* Могілкі. *Ніхто не знае, што-то ў Ольпэні двое могліц.*

МОРДА *ж.* Шчака. *Да адморозіла морду, да снегом натірала.*

МОРКАЧ м. Баран пасля кастрацыі. *От моркача ўнё рогі закручаные.*

МОЦЫКЛЁТ м. Матацыкл. *З моцыклетом у канаву з'ехаў.*

МОЧ ж. Мача. *Моч добрэмагае, ек порэжэш шчо чы ека ваўка.*

МОШНА ж. Машонка. *Собака бугаю мошну порваў да мусілі рэзатъ.*

МЫЧКА ж. Расчасаная на грэбень і згорнутая ў скрутак жменя льну. *А потом гэтые мычкі прадам.*

МЭД м. Мёд. *Мэд ніколі не портіцца.*

МЭСТОМ прысл. Быццам. *Я мэстом пішу, нагнуўса, шоб обмануть іх.*

МЭТЭР м. Кубічны метр, цэнтнер. *С калхоза мэтэр дроў прывазлі да й шчо хоч роби зіму.*

Н

НАБІТЬ прысл. Мабыць. *Набіть, дошч пойде наноч.*

НАВЭРТІСА зак. Намагчыся, моцна захацець. *А вон навёрса толькі коня купіть, дый годі.*

НАВЭРЭДІТЬ зак. Натрудзіць, намучыць. *Ногу больную навэрэдіў, да ноч не спаў, так болела.*

НАДЭЖНІЦА ж. Накрыўка з тканіны для дзежкі. *Дежка ў вуглу і надежніца на ёй.*

НАЛЁІТЬ зак. Падшыць лею, вялікі лапiк. *Мой Патро сам собе штаны налеіть.*

НАЛІСНІК м. Тонкі блін з рэдкага цеста. *Нечого ў будні день наліснікі пакті буду, выдумаўса.*

НАЛІХО прысл. 1. Нашто, для якой патрэбы. *Ежыка цыгане едять, наліхо ім.* 2. На няшчасце, назло. *Шчоб тобе наліхо да тобе напусто, дурэнь ты!*

НАСТАЎНЯ ж. Прылада для лоўлі рыбы. *Е така настаўня, а ека вона, то я не знаю.*

НАСТЎРЧЫК м. Кветка настурцыя. *Настурчыкі вэльмі хорашэ цвітуюць кала школы.*

НЕБУРАЧНЫ прым. Небарака. *Остаўса, небурачны, як стоіць.*

НЕГОДЯШЧЫ прым. Нягодны, слабы. *Мой стары зоўсем негодяшчы стаў.*

НЕДОШЛЫ прым. Слабы, фізічна мала развіты. *Купіла поросят пару, дьвесті тысяч оддала, а воны недошлые некіе.*

НЕКІ займ. Нейкі. *Некі чоловек пошоў з коцубою.*

НЕКОШ м. Непрыгодны для касьбы участак. *У Забарэззі век некош, сосонка, рэбрэй.*

НЕКЭ займ. Нейкае. *Ейцэ некэ заваялялос шчэ.*

НЕХОРЭМНЫ прым. Вельмі непрыгожы. *У ее сын одін нішчо, а другі такі нехорэмны, страх.*

НЕШЧО займ. Нешта. *Нешчо мне муляе ў чоботі, мо нуча ссунулас.*

НІЗЫСТЭР прысл. Быць вельмі падобным. *Дочка нізыстэр маті, добрэнная ўдалас.*

НОСТРАМОК м. Невялікі воз сена. *У калхозі лучыў цэлы нострамок, выкормім.*

НОСЦА ДАТЬ Даць выспятка. *Білі носцамі по чом попало небураку.*

НУЧА ж. Ануча. *Добра нуча да постолы, да ногам любота, бало.*

О

ОБЭ́РТУХ м. Легкадумны, шустры. *Не будь ты обэртухом, думай, шчо робиш.*

ОГЛОБЭ́ЛЬНІК м. Той, хто цяжка працуе, “запрагаецца ў оглоблі”. *Оглобэльніку луччы кусок м’яса давалі, а не дэтам.*

ОКОШЫ́ЦА Засцерагальны выраз. *Хай вонэ на гэтом і окошыцца, то шчэ слава Богу.*

ОЛЬПЕ́НЕЦ м. Альпенец, жыхар в. Альпень. *Ольпенца я по мові ўсюды познаю.*

ОСТРАБО́К м. Ястрабок. *Острабок курэнят похапае, трэба ў хлеў загнаць.*

ОТРАБЯ́НКА ж. Каўбаса з вантробаў. *Я отрабянку люблю, ек мало пачонкі ў ёй.*

ОЎТО́РОК м. Аўторак. *У оўторок выходны ў мого хлопца.*

П

ПАЗУ́Р м. Ногаць. *Пыд пазурамі гразь, а вона красіць іх.*

ПАЛЮ́ТКА ж. Палавінка гарбуза. *Выбрала тры палюткі, у чыгун зложыла.*

ПА́НЧЭРЫ́ЦА ж. Падчарка. *Я годовалас баз матеры, панчэрыцою была.*

ПА́ПА ж. Хлеб (у размове з дзецьмі). *Еш папу з молочком, сыночок, гамай.*

ПАРА́Д Перад. *Парад постом буде.*

ПАРАПÓЙ м. Вясельны падарунак. *Я ек матуся мушу на парапой мільён položыць.*

ПІПА ж. Вада (у размове з малымі дзецьмі). *Не іді ў піпу, сыноч, намочыш ножкі.*

ПЛЕШНІК м. Аер. *На Тройцу плешнік стелюць усюды.*

ПОЛЁВАТЬ незак. Быць у стане цечкі (пра кароў). *Набіть, моя корова полюе, нешто вэльма рыкае.*

ПОСТÓЛ м. Лапаць. *Постолы ў мане на горышчы шчэ валяюцца.*

ПÓТЯЗЬ ж. Прасніца для воўны. *Потязь естя ў бабы Зоркі шчэ, я бачыла.*

ПÓХВАТ м. Раптоўны парыў ветру. *Похват ішоў, да стожка ростерушыло ўсёго.*

ПУХЛЯК м. Ужываецца пры сварцы. *Шчо́б тебэ пухляк узяў!*

ПЫ́ДЛЕТОК м. 1. Падлётак. *Ек хлопэц шчэ не дорослы, але ўжэ й не дítя, то пыдлеток, от до годоў семнаццаті.* 2. Птушаня, якое вучыцца лётаць. *Ластоўчэнята ўжэ пыдлеткі.*

ПЫ́ДМАЗКА ж. Падмазка. *Я пыдмазку тваю кату oddала.*

ПЭ́РВЫ ліч. Першы. *Пэрвы раз такэ тепло.*

ПЭ́РГАЛО н. Той, хто робіць справу вельмі павольна, корпаючыся. *Не маглюй, пэргало, нема шоб раз-два і готово.*

ПЭ́ЦАЛЬ м. Зневажальная назва, зварот. *Ты протіў мане пэцаль, моўчы хоть.*

ПЭ́ЦКАЛО н. Той, хто робіць што-небудзь брудна, неахайна. *Не воруш, я сама, ты некэ пэцкало, а не работнік.*

Р

РА́ДИВО н. Радыё. *За радіво грошы з пенсіі одварнула поштальёнка.*

РАМАТІ́З м. Рэўматызм. *Од гэтой гумы раматі́зом заболееш шчэ.*

РАПЁ́НЯ ж. Жаба-рапуха. *От я тых рапэней гіджуса.*

РАХУ́БА ж. Вынік, падлік. *Тут проста рахуба – кілё мукі за літэр.*

РАШАМЭ́ТА ж. Прылада для зімняй лоўлі рыбы. *На полонкі ставілі рашамэту, да вэльма в'юны ішлі, балю.*

РО́ВАР м. Веласіпед. *У Городок мо коб роварэм з'ездіў.*

РОЗДВО́ н. Раство, Божае Нараджэнне. *На Роздво морозу ніяк не было, одліга, с стрэх капало.*

РОЗБІРА́ЦЦА незак. Распранацца. *Пора тебе, Коля, розбірацца да ложыцца спаць, деў'еть часоў зарэ.*

РОЛЛЯ́ ж. Ралля. *Парасохла ролля, дождж гвалт трэба.*

РОПА́ ж. 1. Моцны раствор солі. *У ропе стёгна вымочваюць.* 2. Выдзяленні з роту нябожчыка. *У мірца рона з рота, бывае, іде.*

РОСЧАХНУ́ТЬ зак., экспр. Разарваць. *Я за тые брэхні росчахну ее.*

РО́ХЛЯ м. Бесхарактарны, падатлівы чалавек. *А вон там хазяін? Так, нека рохля, Паўка командуе ўсем.*

РУБЭ́ЛЬ м. 1. Рубель – грашовая адзінка. *Тепэр за рубля одна спічка выходіць.* 2. Рубель – жардзіна для ўціскання сена на возе. *Увязвалі сено, да рубэль поломаў-*

са. **З.** Рубель – вёска ў Столінскім раёне. *Тепэр у Рубле нешчо горэло.*

РЫХТІК прысл. Якраз, дакладна, вельмі падобна. *Быцочка отеліла рыхтік бы летося, рабэнького.*

РЭБРЭЙ м. Птарміка храшчаватая – лугавая расліна з цвёрдым сцяблом; іншая мясцовая назва “дэравянка”. *Рэбрэй косіть – то косу ўладіш і сам уладісса.*

РЭЧЭНЭЦ м. Канец. *На гэтом, свахо, рэчэнец. Договарыліс.*

РЭШТА ж. Тое, што засталася. *Жонко, ты рэшту забылася ўзяць.*

С

САЛІНА ж. Кусочак сала. *Е саліна да хлебіна, то шчэ не бада.*

САМОТУЖКІ зб. Невялікія сані. *Бало, самотужкамі дрва попотягалі.*

САМОШЭЧЧЫ м. Вар’ят. *Кірылко ек п’яны, то самошэччы.*

САРАТА ж. Цырата. *Я сарату на почці купіла, там дешавей.*

СВЭДЭР м. Світэр. *У цыганкі свэдра купіў.*

СВЭРДЁЛ м. Свардзёлак. *Некому свэрдёла оддаў, да не помню.*

СЕДРО ж., абразл. Мянушка чалавека, шырокага ў касцях, з вялікай тазавай часткай. *Седро зноў на полі, бач.*

СЕРАЎНО прысл. Усё роўна. *Кажы ему, не кажы, вон сераўно свое право правіть.*

СЁРКА ж. 1. Малодзіва. *Шчэ молоко серкою оддае.* 2. Абмазка запалак. *Колісь запалку разам з серкою на две часті кололі.*

СІКЭЛЬ м. П'яніца. *Мой сікэль поўзе п'яны.*

СКАДАВЭЦ м. Клінок для адціскання сыру, тварагу. *Мо коб з мэрлі скадаўца пошыць?*

СКАНДАЛА ж. Невялікая колькасць, частка; зусім мала. *За той месяц добавілі неку скандалу до пенсіі.*

СКОЛОК м. 1. Асколак. *Стекло на дробные сколки розбілос.* 2. Дурань, недарэка. *Ты сколок, шо ты нарабіў, га?*

СКОПЭЦ м. Капец. *Мой стары ўжэ скопца гноём обложыў.*

СКРЭДОМА прысл. Пайсці невядома куды, загінуць. *Поехаў Пашкевіч да й пропаў скрэдома.*

СКУНДЯБІЦА зак. Згорбіцца, сціснуцца. *От скундябіўса, бы немавэсті екі мороз.*

СМАЗАНУТЬ зак., экспр. Моцна ўдарыць. *А той не вытерпеў, да ек смазануў ему по морді.*

СМАТАНА ж. Смятана. *Нека горка сматана, гэто парад теленнем ужэ.*

СМАХОЎЁ н. Смехаўе. *От тебе і ольпенскэ смахоўе.*

СОКЕРА ж. Сякера *Я сокеру наточыў у кузні ў Пэнчыка.*

СОПЛІВЭЦ м. 1. Від рыбы, пакрытай сліззю. *У Горыні под прымолем кала Стасіхі сопліўцы вудяцца.* 2. пагارد. Нявопытны чалавек, які мала ведае жыццё; малакасос. *Такі соплівэц вучыць мане!*

СПЛЁННЕ н. Успенне. *Нашу цэркоў колісь на Спленне осветілі.*

СПОНІЦА ж. Спадніца. *Споніца цветаства не для старой жонкі.*

СТАРЭЦ м. Жабрак. *Колісь, помню, старцэ да старчанкі бас конца ходілі по хатох.*

СТАРЧА́НКА ж. Жабрачка. *После войны старчанок было багато.*

СТЕГНО́ н. Бядро. *Штаны ўнь порваў да стегно бачно.*

СТЕ́ЖАРОК м. Адонак – подсціл з галля, жэрдак, на які кладуць стог; стажар’е. *Тепэр у колхозі сено, ічытай, баз стежарка кладуць у стожок.*

СТОЎ́Б м. Слуп. *Кала цэрквы ветёр стоўба выварнуў.*

СТЭ́МП м. Туалет. Ад польскага “ўстэмп”. *Полякі застаўлялі, ічоб стэмп быў у кожнаго хазяіна.*

СУ́ТКІ зб. 1. Адзінка вымярэння часу. *За суткі ў Пінск і назад ворочаўся дед той.* 2. Прастора паміж дзьвума блізка размешчанымі пабудовамі. *Свіня ў сутках усе парарыла, халера.*

СЦУ́ЛЯ прысл. Адсюль. *Вадім сцуля пошоў до клуба.*

СЫРО́ЎКА ж. Неабпаленая цэгла. *Грубкі з сыроўкі робілі.*

Т

ТА́ЛОВАТЬ незак., экспр. Знішчаць. *Уворваліса ўчора калхозныя телушкі ў огород, да ўсе ўталовалі. А пастух п’яны!*

ТА́МАКА прысл. Тое ж, што і там. *Я тамака, у том селе, не быў ніколі.*

ТАРАГО́НЁТЬ незак. Барабаніць, стукаць. *Ужэ тарагоняць возы, на базар рубэльцы едуць.*

ТАРАДАЙКА ж. Скрынка для ягад. *Тарадайкі робілі з тонкіх дранок такіх.*

ТАТЎСЬ м. Хросны бацька. *Мой татусь умэр даўно.*

ТЕЛЯ н. Цялё. *Тепэр здалі теля ў Федоры, прымаў Карэйцоў зяць зноў.*

ТОВАР м. Статак. *Мо товар на поўдень тепэр прыжануть?*

ТОЧКА ж. Мядзведка. *У мане точкі вэльма шкоду роб'яць у огороді, усе боком кладуць.*

ТРУПАСОК м. Труха, пацяруха. *У засторонку самы трупасок, некэ сено паратерлос вэльма.*

ТРУЯ ж. Труха. *Я трую з сена гусям запарваю.*

ТРЫБЛАТЫ прым. Шырокі ў касцях, тоўсты, рыхлы. *Корова стара, трыблата наша.*

ТУБОЛЕЦ м. Мясцовы жыхар. *Ужэ вон тут тубольцэм стаў, даўно ў Ольпэні жывэ.*

ТУСК м. Пот, вільгаць. *Бач, ека гарачка, аж туск з его іде.*

ТЫЖДЖЭНЬ м. Тыдзень. *Тыжджэнь тому машок цукру ўзяў у Городку на базары.*

ТЭБЭЛЬ м. Драўляны гвозд для змацавання бярвенняў у пабудове. *Баз тэбля хату не зробіш, стена выварнецца.*

ТЭЧКА ж. Сумка, партфель. *З тэчкой, бы начальнік, Колюк ходіць.*

У

УЖЭ прысл. Ужо. *Ужэ світае, а я шчэ не спала.*

УЛАДІТЬ *зак., экспр.* Знішчыць, загубіць. *Уладіў часы, майстер найшоўса, ліхо твоей матеры!*

УРÓК *м.* Сурок. *Мо то некiе ўрокі чы шчо, шчо вон так хворэе?*

УРЎН *м.* Азімыя пасевы. *Короў на ўруне калхозном пасуть.*

Ф

ФАЙНО *прысл.* Добра, хораша. *От файно на тебе гледіцца гэты пінджак.*

ФЭНІК *м.* Грашовая адзінка (ад пфенінг). *У хаті ні фэніка нема, усё ў зберкасі.*

Х

ХОРО́МЫ *мн.* Пабудовы. *Его хоромы непродажные, бо спорные, на двоих воны.*

ХУ́ДЖЭЙ *прысл.* Горш. *Поба, шчэ худжэй снег пошоў.*

ХУМÓР *м.* Гумар. Быць не ў хуморы – быць без настрою. *Нешчо ты тепэр не ў хуморы.*

Ц

ЦАГЭ́ЛЬНЯ *ж.* Завод па вырабу цэгля. *Мо на цагэльні магазіна нема зарэз?*

ЦАДÉЛКА *ж.* Цадзілка. *Коб мэрлі на цаделку достать.*

ЦОЛДА ж. Вялікі кавалак. *Юра Надін таку цолду мяса зараз з'еў, коб вы бачылі!*

ЦУРКА ж. 1. Гульня 2. Драўляная палачка пры гульні ў цуркі. *Гралі ў цуркі, да цуркою воко ему выбіло.*

ЦУРУПАЛОК м. Цурбалак. *Змі кія за товарэм, а то ўзяў некого цурупалка.*

ЦЫМЭС м. Смаката; від ежы (з яўр. мовы). Часта “цымэсам” называюць любую смачную страву. *На дне самы цымэс, сама смакота засталаса.*

ЦЭНТЭР м. Вялікі цяслярскі свярдзёлак. *Коб цэнтэр да сталюгу зробіць.*

ЦЭРКОЎ ж. Царква. *Ольпенской цэркві сто з лішнім год.*

Ч

ЧАМПІЁН м. Шампіньён. *Шо то ў гэтом году чампіёноў нема?*

ЧАПЛЯЯ ж. Чапяла. *Мамо, я боюс чапляею скоўроду брать, коб не ўпала.*

ЧОБОТ м. Бот. *Гумовыя чоботы некудою текуць.*

ЧОЛОВЕК м. 1. Чалавек. *Некі чоловек потягса ў Городок.* 2. Муж. *Мой чоловек не п'е гарэлку, слава Богу.*

ЧУМАЙДАН м. Чамадан. *Чумайдана сам зробіў, з фанеры.*

ЧУХРА ж. Неахайная, непрыбраная жанчына. *Прышла ў магазін бы чухра ека.*

ЧУЧА ж. Мяса (у размове з дзецьмі). *Вася, на чучу, еш, да будеш бы тато.*

Ш

ШВО́РЭНЬ м. Шворан – стрыжань у паваротным злучэнні пярэдняй часткі кузава павозкі, які забяспечвае павароты на хаду. *Для воза швораня ў кузні зробіў Пэнчык Васіль.*

ШВЭ́НДАТЬ Хадзіць без толку. *Не швэндайся тудасюда, ідзі за хлебом, мо прывазлі.*

ШМО́ЙЛО н. Дрэнна, неахайна апрануты. *Да не ідзі ў село, бы шмойло, штаны хоть змані.*

ШМЭ́РГАЛО н. Той, хто робіць справу неахайна, неакуратна. *От шмэргало, як ты косу поклепаў? Вона ж горш тупая стала.*

ШО́ПА ж. Навес, павець. *У шопах у цагельні сыроўку сушылі.*

ШОСА́ ж. Шаша. *У Рубле ўжэ кругом шоса, не то, шо ў Ольпэні.*

ШУЛЯ́К м. 1. Драпежная птушка. *У мане шуляк курчэня ўхопіў учора.* 2. Дурнаваты чалавек. *Вон шуляк некі, ніяк до вучобы не здатны.*

ШЧОДРОВА́ТЬ незак. Шчадраваць, хадзіць па дварах у калядныя вечары, віншаваць гаспадароў, спяваючы калядныя песні. *Діма Данілов ніколі не шчодроўваў, мабіць. Вон кажэ – сором.*

ШЧОДРЭ́Ц м. Каляды. *Тепэр то на Шчодрэц грошы давай, а колісь сало давалі, мяса, пірога, зернет екіх.*

ШЧОДРЭ́ЧНІК м. Каляднік. *До мане шчодрэчнікі ўжэ прыходілі.*

ШЫ́БКА ж. Шыба. *У школі тепэр у нашом класі шыбку ўставілі.*

ШЭЛЕГ м. Грошы, дробная манета. *У хаті ні шэлега нема, а до пенсіі шчэ далеко.*

ШЭЛЕХТАТЬ незак. Казытаць. *Шо ты, мо шэлахчэш его, то ж ты его зашэлахчэш!..*

ШЭНДЯ ж. Малярыя. *Зарэз шэндею не болеюць, вывалі ее неяк.*

Ю

ЮРÓК м. В'юрок. Прылада для намотвання клубка нітак. *У мане на горэ неді юрок у стрэху е затыканы.*

Я

ЯСІК м. Маленькая падушачка. *Я зайшла, а Серожа спіць собе, ясіка под голову положыў.*

Даведачнае выданне

Іван ЛЯШКЕВІЧ

**АЛЬПЕНСКІ
ДЫЯЛЕКТНЫ СЛОЎНІК**

Адкажны за выпуск: Анастасія Ільіна

Рэдактар: Марыя Новік

Карэктурa: Святлана Варонік

Тэхнічны рэдактар: Ігар Бараноўскі

Падпісана да друку 20.07.04. Фармат 60x84 $\frac{1}{16}$.
Папера афсетная. Гарнітура Times New Roman. Рызаграфія.
Ул.-выд. арк. 0,7. Наклад 150 асобнікаў.